

ע"פ 10714/08/22 - יעקב סגל נגד מנורה מבטחים פנסיה וגמל בע"מ, רשף ביטחון (1993) בע"מ

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 10714-08-22

ניתן ביום 12 ספטמבר 2022

המערער

יעקב סגל

המשיבות

-
1. מנורה מבטחים פנסיה וגמל בע"מ
2. רשף ביטחון (1993) בע"מ

המערער בעצמו

בשם המשיבה 1 - עו"ד מתן דביר

בשם המשיבה 2 - עו"ד עידן אבן

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה תל אביב [השופטת דפנה חסון זכריה; ק"ג 17578-06-19 מיום 27.7.2022] שלא לפסול עצמה מלדון בהליך.

הרקע לערעור

2. ביום 22.5.2019 הגיש המערער לבית הדין האזורי לעבודה תל אביב תביעתו נגד המשיבה 1 (להלן: "**מנורה**") והמשיבה 2 (להלן: "**המעסיקה**"), זאת משלטענתו המעסיקה לא ביצעה הפרשות בהתאם לדיווח שהעבירה למנורה, ומשלטענתו למנורה הייתה החובה לבדוק שהתשלומים שנתקבלו לקרן שנפתחה על שמו תואמים את דיווח המעסיקה.

3. בכתב תביעתו, טען התובע לרשלנות מנורה, בגינה יש לחייבה בסכום כולל של 46,550.22 ₪ (הפרשי הפקדות, הפרשי ריבית והצמדה והוצאות המשפט), כסכום הנזק שנגרם לו לטענתו. בהמשך, צורפה גם המעסיקה כנתבעת נוספת.

בקשות פסלות השופט בבית הדין האזורי ודחייתן

4. ביום 16.6.2021, במסגרת דיון שנערך בהליך, הגיש המערער בקשה לפסלות השופטת חסון זכריה, בטענה כי השופטת "לא מבינה את החוק ולא מבינה מה כתוב בתיק" (ש' 20, עמ' 9 לפרוטוקול הדיון מיום 16.6.2021). בקשה זו נדחתה בהחלטה שניתנה במעמד הדיון. על החלטה זו לא הגיש המערער ערעור.
5. ביום 19.7.2022, הגיש המערער בקשה שנייה לפסלות השופטת חסון זכריה, בטענה שהאחרונה אינה בקיאה בדין (ס' 18 לבקשה מיום 19.7.2022), וכן בטענה לשיתוף פעולה בינה לבין המשיבות, זאת לאחר שלא ניתנה החלטת השופטת או תגובת המשיבות בנוגע לבקשה אחת מבין שתיים שהגיש התובע ביום 11.7.2022.
6. ביום 27.7.2022 ניתנה החלטת השופטת חסון זכריה לפיה, אין יסוד לטענה לשיתוף פעולה בינה לבין המשיבות. בהחלטתה ציינה השופטת כי הבקשה השנייה, אותה ציין המערער בבקשתו, נעלמה מעיניה בשל טעות (הבקשות הוגשו יחד ולא כשתי בקשות נפרדות). בהתאם, משעה שהוסבה תשומת לבה לבקשה השנייה, ניתנה החלטה גם בזו, אך ימים ספורים לאחר הגשתה. באשר לטענת אי-בקיאות השופטת בדין, ציינה השופטת כי זו נדחתה כבר בהחלטה מיום 16.6.2021. מטעמים אלו, נדחתה בקשת המערער.

הערעור

7. ביום 1.8.2022 הגיש המערער את הערעור מושא פסק דין זה, במסגרתו חזר המערער על הטענות שהובאו במסגרת שתי בקשות הפסלות, ובין השאר חששו ממשוא פנים של השופטת חסון זכריה, וכן אי בקיאותה בדין.
8. בימים 5.9.2022 ו-6.9.2022 הגישו המשיבות תגובתן לערעור, בהן טענו המשיבות כי אין כול בסיס משפטי לערעור ולבקשתו של המערער וכי המערער לא הציג טעם משפטי בגינו יש לפסול את המותב היושב בדין. כמו כן, טענו המשיבות כי יש לחייב את המערער בהוצאות בגין הערעור.

דין והכרעה

9. אקדים אחרית לראשית ואציין כי לאחר שעיינתי בטענותיו של המערער, בתגובת המשיבות, בתיק בית הדין האזורי ובכלל החומר שבפניי, לא שוכנעתי כי בנסיבות המתוארות יש כדי ליצור "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט", כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969. אעמוד להלן על הטעמים לכך.
10. הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט [ראו למשל: עפ"ס 44428-02-21 ביליה - בדק בית בובי ובניו בע"מ (3.3.2021)]. יתר על כן, עילת הפסלות נבחנת באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו למשל: עפ"ס 41366-07-20 גצב - מ.נ. חדרי ילדים בע"מ (2.8.2020)).
11. ככלל, חזקה כי השופט היושב בדין מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. לפיכך, ינתן משקל רב לעמדת השופט או השופטת הדנים בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתם אלא במקרה קיצוני בלבד [ראו למשל: עפ"ס 26960-04-21 רשף - משרד עורכי דין - סיבובי (25.4.2021)].

12. בעניינו, ניתן לראות כי המערער לא הציג למעשה כל טעם לפסילת השופטת היושבת בדין, פרט לטענות כלליות ובלשון גסה ובוטה, טענות אשר לא התבססו על ראיה כלשהי ולו על ראשיתה. ממקרא ערעורו של המערער ניכר כי עיקר טענותיו לשופטת נוגעות לכך שאינו מרוצה מדבריה ולא כי קיים חשש אמיתי כי אינו זוכה להליך הוגן בפני שופטת הבקיה בדין.

13. מיותר לציין, כי מקריאת ההליך בבית הדין האזורי לא עולה ולו שמץ של חשש בנוגע לאופן ניהול ההליך ועל בחירתו של המערער לנקוב במילים קשות כפי שבחר לכתוב בערעורו אין אלא להצר. כמו כן, כפי שצינתי קודם לכן, חזקה היא כי השופט היושב בדין הינו שופט מקצועי ומיומן ולא עלה בידי המערער לסתור חזקה זו בהיעדר כל ביסוס לטענותיו.

14. נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי טענות המערער מעלות חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים בניהול ההליך על ידי השופטת שבדין, ומשכך דינו של ערעור הפסלות להידחות.

סוף דבר

15. אשר על כן, הערעור נדחה. המערער ישא בהוצאות כל אחת מהמשיבות בערעור בסך של 3,500 ₪ ובסך כולל של 7,000 ₪, שישולמו תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"ב (12 ספטמבר 2022) בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

**ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה**